

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd. (Samarbejde mellem menighedsråd m.v.).

Af kirkeministeren (Torben Rechendorff).

(Fremsat 8/12 88. Første behandling 12/1 89. Betænkning 19/4 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi. (Folkekirkens deltagelse i mellemkirkeligt arbejde).

Af kirkeministeren (Torben Rechendorff).

(Fremsat 8/12 88. Første behandling 12/1 89. Betænkning 19/4 89).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling**Hans Kofoed (KF):**

Folkekirkens relationer til andre kirkesamfund har været varetaget af Den Danske Folkekirkens Mellemkirkelige Råd. Denne mulighed eksisterer stadig væk, og lovforslaget fratager ikke nogen det frie initiativ til samarbejde. Det kan der være grund til at pege på, da dele af debatten om lovforslaget har været helt ude af proportion.

Forholdet er jo det, at Danmark i mange år har deltaget i mellemkirkeligt arbejde, og der har gennem bevillinger på de årlige finanslove været ydet tilskud til deltagelsen. Som kirkeministeren har udtrykt det: Danmark er jo ingen ø; det tjener ikke noget fornuftigt formål at isolere sig. Vi kan modtage værdifulde impulser fra andre trossamfund og har bestemt også noget at give.

Som jeg nævnte i indledningen, er varetagelsen af det mellemkirkelige arbejde og administrationen af de offentlige midler, der ved de årlige finanslove er bevilget dertil, hidtil sket gennem et privat organ, nemlig det hidtidige mellemkirkelige råd. Det er et fremskridt, at ansvaret efter lovforslaget fremtidig placeres hos organer, der har et demokratisk mandat, nemlig hos de lokale stiftsudvalg og det centrale råd, som stiftsudvalgene har den afgørende indflydelse i.

Der kan selvfølgelig være forskellige opfattelser af, hvilket omfang og hvilken form deltagelsen i mellemkirkeligt arbejde skal have, men efter lovforslaget er det stiftsudvalgene og det centrale råd selv, der bestemmer arten af deres virksomhed inden for de givne økonomiske midler.

For både tilhængere og modstandere af mellemkirkeligt arbejde må det derfor nu gælde om at sikre sig indflydelse i de demokratiske organer, som skal oprettes ifølge lovforslaget. Lovforslaget betyder demokratisering af det mellemkirkelige virke, og det bør derfor vedtages.

Hermed sluttede forhandlingen.